

SLOVENSKE NOVICE

LIST ZA SLOVENCE V SEVEROZAPADU ZEĐINJENIH DRŽAV. GLASILLO S. K. P. DRUZBE.

Letnik III.

CALUMET, MICHIGAN, Nov. 8 1918.

Št. 34

POPOLNA PODAJA AVSTRIJE.

Premirje so ostri. Razorjava armade in mornarice, izmenjenje zasedenega ozemlja, sedeženje strategičnih točk in poraba železnic od strani zveznikov.

NEMČIJA JE SEDAJ OSAMLJENA.

Washington, 4. nov. — Pogoji premirja, pod katerimi Avstro-Ogrska odloži orožje, so bili istočno objavljeni danes v Washingtonu in zavezniških glavnih mestih. Ti pogoji ne pomenijo manj kot brezpogojno podajo vse enemu odprejo avstrijsko in grško ozemlje za zavezniške operacije proti Nemčiji. Pogoji zavajajo takojšnje prenehanje sovražnosti na suhem, na morju in v zraku, popolno demobilizacijo avstro-ogrskih armad, oddajo posadice artilerijske in vojaške opere, zasedenje od strani Ameriškev in zaveznikov takih strategičnih točk, ki bodo poznečene, uporabo avstrijskih nemci za operacije proti Nemčiji, izpraznjenje vsega zasedenega ozemlja, pustivši na mestu vsemi material, vstevši premog, delo del avstrijske nad in podne mornarice in razroženje drugih vojnih ladij. Vse to mora izvršiti pod ameriško in zavezniško kontrolo.

Ladije, ktere mora Avstrija oddati, so: 15 modernih submarink, 2 velike bojne ladije, tri lahke krstarke, devet rušilcev, 12 torpednih čolnov, ena ladja za raziskovanje min in šest podonavilnih monitorjev. Vse druge vojne ladije se razrožijo pod zavezniško kontrolo.

V pogojih se zahteva tudi odložitev vseh nemških submarink v austrijskih vodah in oprostitev austrijskih in zavezniških ujetnikov. Vse nemške čete v Avstro-Ogrski, Italiji ali na Balkanu se morajo odstraniti ali jih pa interzisati v teku 15 dñij.

Unisanje posesti po unikajočih ladijih je izrecno prepovedano.

Avstrija mora dovoliti prostoročje zavezniških vojnih in trgovskih ladij v svojih vodah. Plovila po Donavi mora biti odprta in prostora. Zato bodo zavezniški zasedeni potrebne trdnjave. Izročiti mora tudi voda letala. Vojaška sila, katero smo Avstrija obvezali je omenjena na čete, ki so potrebne, da vzdržujejo mir v novejnosti lastnih mej. Avstrijsko nemške katerega morajo prepuščati zavezniškim se strinjajo z težnjenci laških irendentistov in z Londonškim programom. (Nas Slovence zanima črta od Trbiža do Trbiža. Od Trbiža se vije črta do Medilja, Margarta, Triglava in Podgorca do Idrije. Od tukaj gre do Snežnika in potem se obrne proti morju in vključuje Kastvo, Matulje in Volosko.) Lokalne oblasti vzdržujejo mir v teh krajih pod zavezniško kontrolo.

Pogoji premirja se morajo izvesti pod vodstvom maršala Focha in bo določil vojni material, ki ga mora Avstrija oddati in bo nadzoroval umikanje avstro-ogrskih armad v zaledje.

Washington, 4. nov. Avstro-Ogrska, ali bolje rečeno, oni del, ki je ostalo po najnovejših do-

godkih, ko se je cesarstvo razkalo na male dele, je prenehala biti važen faktor v sedanji vojni danes jutro ob 9. uri ali po dunajskem in rimskem času ob treh popoldne. Ob tej ur je stopilo v veljavno premirje, ki ga je diktiral najvišji vojni svet v Versailles in je bil usprejet od Avstrije.

Tako je Nemčija prepuščena sama sebi in se bo moralna na svojo lastno roko bojevali toliko časa da sprejme tudi ona pogoje pre mirja, ki bodo prišli iz Versailles, ali pa se brezpogojno poda.

Vojnički izvedenci so mučenja, da so pogoji dani Avstriji nakako kazalo, pod kakšnimi pogoji da lahko Nemčija konča brezupen boj. Vsled tegabovo imela objava avstrijskih pogojev veliko bolj dalekosezen ponem, kar bi ga imela sicer, ker se je na podajo Avstrije tako ali tako računalo radi notranjega poloma v Avstriji in radi uničenja avstro-ogrskih čet na italijanski fronti,

Zavezniški bodo pomagali prebivalstvu.

Washington, 6. nov. — Zdravstvene in zavezniški delajo načrte, kako preskrbeti živilenske in druge potrebuje za živiljenje demoraliziranega prebivalstva v nekdaj sovražnih deželah.

Pogoji prestrogi za Karola.

Kodanj, 6. nov. — Cesar Karl je snimatrl pogje premirja, za tako ostre in nečastne, da jih ni hotel podpisati. Izjavil je, da noče več izvrševati svoje oblasti kot vrhovni generalni poveljnik. Premirje je nato podpisel načelnik generalnega štaba, general Kovacs.

Brzojavno se zanikuje, da bi se bil cesar odpovedal.

Amsterdam, 6. nov. — Germanija v Berlinu poroča, da bo vodil pogajanja za premirje na zapadni fronti general von Winterfeldt, bivši nemški vojaški atašé v Parizu.

Avstrija protestuje.

Amsterdam, 6. nov. — Iz Dunaja se poroča, da bo Avstrija protestirala proti oni točki premirja, kjer se daje zavezniškom pravica, da rabijo avstrijsko ozemlje za vojaške operacije proti Nemčiji.

Italijani so zajeli pol milijona Avstrijev.

True translation filed with the post master at Calumet, Michigan, on Nov. 8, 1918, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Washington, 5. nov. — Številne austrijske ujetnike, ki so jih Italijani zajeli, predno je nastopilo premirje, znaša 500.000 mož. Med drugim vojnimi materialom so zajeli tudi 250.000 konj.

Italijani so zasedli dalmatinsko obrežje, Trst in Reko.

Rim, 5. nov. — Italijanske vojne ladije so izkreale vojaštvo na dalmatinskih otokih Lissa in Lagenta, kjer so razobesili italijansko zastavo, poroča brzojavka iz Trsta. Isto tako so se izkreale čete tudi v Trstu in Reki.

Severna Italija je zopet italijan-

ska in v Trentinu, Trstu in drugih krajih, ktere so Italijani vedno zahtevali za svoje, so zopet Italijani gospodarji in povsed plapola trobojna kraljevska zastava.

Skoro vse jadranska obrežja je sedaj v italijanskih rokah in tudi Albanija je malo manj kakor očiščena od potolčenih Austrougrov. Tudi Vzhodna Srbija je oproščena od sovražnika in v tem par dñih bodo zadnji ostanki avstrijske armade se pomikali iz zapadnega dela Srbije čez Savo v njihovostno ozemlje.

Padeč Trsta se proslavlja.

Rim, 5. nov. — Vest o zavzetju Trsta je bila sprejeta po celi Italiji z velikanskim veseljem. Mnogi ljudstva demonstrirajo ponice in pozdravljajo kralja, armado in mornarico. V Rimu so zvanično vsepovsod z zvonovi znak radosti.

Čudno naključje je, da naneslo, da so Italijani prišli v Trst na praznik sv. Justa, ki je patron tržaške škofije in osvobojenega mesta. Še pod avstrijsko vlado so vsi Tržačani, celo Júdje, ta dan proslavljali kot praznik z velikimi demonstracijami.

Amsterdam, 5. nov. — Dunajska brzojavka pravi, da so tržaški namestnik, načelnik policeje in drugi austrijski uradniki zapustili Trst in so izročili upravo mestu izvrševalnemu odboru, ki se sestoji iz italijanskih narodnih liberalcev, Slovencev in socijalistov. Celih dan v četrtek so Italijani in socijalisti demonstričirali po mestu in so oddstranili iz javnih postopij vse cesarske vladne znake.

Čehi so zasedli veliko avstrijsko tovarno topov.

True translation filed with the post master at Calumet, Michigan, on Nov. 8, 1918, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Pariz, 2. nov. — Čeho-Slovaški narodni odbor je po brzojavki, ki jo je prejel Matin, prevzel v svojo oskrbo veliko avstrijsko tovarno za topove v Škodi na Českem. Vsi delavci nemškega pokoljenja so bili odpuščeni iz službe.

Bolgarski kralj Boris se je odpovedal.

True translation filed with the post master at Calumet, Michigan, on Nov. 8, 1918, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Copenhagen, 3. nov. — Kralj Boris, ki je nastopal vladu 3. okt. se je odpovedal in Bolgari so v Trnovi ustanovili kmečko vladu pod vodstvom N. Stambolivskega, ki je že stari vodja kmečke in agrane stranke v Bolgariji.

Cesar Karol se bo odpovedal.

True translation filed with the post master at Calumet, Michigan, on Nov. 8, 1918, as required by the act of Oct. 6, 1917.

London, 4. nov. — Brzojavka iz Kodanj poroča, da je dunajski poročevalec Berlinskega Tageblatja objavil, da je imel cesar Karol zadnjo soboto z političnimi voditelji važno konferenco, pri kateri je izjavil, da se namerava odpovedati in da bo odpotoval v Švico.

TUDI NEMČIJA JE NA ROBU PODAJE.

V par dñih se bo odločilo, ali imamo pričakovati svetovni mir ali ne. Premirje bo sklenjeno od vojaškega poveljništva.

UPOR V NEMŠKI MORNARICI

True translation filed with the post master at Calumet, Michigan, on Nov. 8, 1918, as required by the act of Nov. 8, 1917.

Washington, 7. nov. — Uradno je bilo objavljeno danes ob 2:25, da Nemci še niso podpisali pogojev premirja. Tajnik Lansing je izjavil, da nemška delegacija ne bo sprejeta od generala Foch do pete ure popoldne.

Washington, 7. nov. — Mornarični censor je danes sporočil, da je dobil iz Evrope nemško poročilo, da so Nemci podpisali pogoje premirja, stavljene od maršala Focha. Dočim se take novice vsepovsod nestrnno pričakuje, so državni uradniki izjavili, da se more verjeti le uradnim poročilom.

Socijalisti zahtevajo odpoved kajzerja.

True translation filed with the post master at Calumet, Michigan, on Nov. 8, 1918, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Copenhagen, 4. nov. — Vsa znamenja kažejo, da bo Rusija ustavila nadaljnjo plačevanje vojne odškodnine Nemčiji. Do sedaj je plačala dva obroka, od zdaj naprej pa ne bo več pošiljala zlata in bančnih not na Nemško.

London, 7. nov. — Mornarični bojni ladij Kaiser in Schleswig-Holstein v Kielu so se uprli, zasedli ladije in razobesili rudečo zastavo. Častniki, ki so skušali braniti nemško zastavo so bili premagani in dva izmed njih sta bila ubita, med temi je bil tudi poveljniški ladij. Mnogo je bilo ranjenih. Poroča se, da se je posadka v Kielu branila iti v prisostvu in je grozila razstreličiti ladije, ako bi jih kdo napadel.

Nastal je upor tudi v Hamburgu. Močno artilerijsko streljanje se vrši po sileh. London, 7. nov. — Nenogo posadki ob južni baltiški obali se je uprli in so na poti v Kiel. Rudeča zastava je bila razvita v Warnemunde, pristanišču na severnem Nemškem in v pristanišču Rosock na baltiški obali.

V Kielu se je osnoval mornarički vojaški in delavski svet. Vse delavnice so bile zasedene od rudečarjev.

Wolfov časnikarski urad poroča iz Berlina, da je kancler Maksimilian izdal poziv na nemški narod, da je bila na fronto poslana posebna deputacija z namenom, da se napravi konec krvoprelitju in da bi vsaka nerednost zelo ovirala in ogroževala pogajanja.

Graf Andrássy pregnan.

True translation filed with the post master at Calumet, Michigan, on Nov. 8, 1918, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Amsterdam, 2. nov. — Brzojavka iz Dunaja poroča, da je Narodni Zbor na Dunaju sklil pregoati grofa Andrássya, zunanjega ministra radi njegove note na predsednika Wilsona. Rezolucija dalje pravi, da je bil nepostavno imenovan od bivšega cesarja Karola. Druga brzojavka pravi, da so nemške čete na Dunaju ustavile v mestni dvorani provizoričen vojaški centralni odbor.

Amsterdam, 3. nov. — Brzojavka iz Dunaja poroča, da je prof. Lammasch, austrijski ministrski predsednik, obvestil predsednika državnega sveta, da je pooblaščen od cesarja izročiti vladu državniemu svetu Nemške Avstrije, kar se tiče nemških pokrajin. Dva avstrijska dreadnaughta, ki

sta bila pred kratkim potopljena od Italijanov v puljski luk.

Čehi razorajojo Nemce.

Amsterdam, 4. nov. — Brzojavka iz Prage poroča, da čehi narodni odbor s pomočjo čehskega vojaštva razorajo nemško avstrijske in ogrske čete na Českem in Moravskem. Čehi so zasedli več nemških mest.

Nemško-avstrijski in čehi regimenti po nekem drugem poročili iz Dunaja koračijo drug proti drugemu v bližini Litomerice, 34 milij severno od Prage in blizu Lipe, 41 milij severovzhodno od Prage.

Amsterdam, 5. nov. — Ruski zunanjji minister je brzojavil pravizorični čeho-slovaški vlad v Pragi, da dovoli čeho-slovaškim četam v Rusiji vrnil se domov, ako odložijo orožje. Garantira jim varnost.

Nadvojvoda se uda.

Amsterdam, 4. nov. — Avstrijski nadvojvoda Josip in njegov sin Josip Franc sta potom brzojavke iz Budapešte prisegla "undati se brezpogojo odredbam ogrskega narodnega odbora ter ga podpirati v vsem njegovem delovanju."

Zahtevajte!

Slaba zdravila, ki jih je legejone, so neuspešna pri bolnikih. Dobri leki jih nikoli ne razočarajo. Berite sledeče ki smo ravno prejeli: Potter, Neb., Oct. 21, 1918. — Pošljite mi zopet Trinerjeve Grenke Vina. Mogoče bi danes ne bila več živa brez njega. Vsaki ki ne mora spati ali če ima težlobene bolezni se ga naj bi poslužil, ker ono, čudovito pomaga. Vaša Barbara Dvorak. Da dobite sličen vseh zahtevajte Trinerjevo Grenko Vino in ne vsprijemite ponarejene! Po vseh lekarnah \$1.10 — In ako se hočete znebiti revmatizma, nevralgije, putike, spahkov ali oteklin, zahtevajte Trinerjev Liniment hitro in vesno pomaže. 35 in 65 centov po lekarnah po pošti 45 in 75 centov. — Joseph Triner Company, 1333 - 1343 S. Ashland Ave. Chicago, Ill.

Trinerjevo Grenko Vino, Trinerjev Angelica Grenec in druga Trinerjeva zdravila se dobijo od danes naprej etino le po lekarnah in trgovinah ki prodavajo zdravila ke je Trinerjev laboratorij prebrložen do skrajne moči v izvrsjanju narečil za lekarne in državne zalage zato so preihali z naročili družil rgovcev. Zato se naj vsak obrne na trgovce z zdravili in lekarne kdo želi kupiti Trinerjeva zdravila.

Pticji prijatelj.

Critic-- Spisal Janko Barle.

Nu, ker vam že pripovedujem, hočem vam povedati vse po istini, prijatelj mladi! Umevno je, da me je moja dobra mati posiljala v šolo. Dovršivši s srednjim uspehem, osnovne šole stopil sem v gimnazijo. A kaj bi vam tajil? Dasi me je moja dobra mamica nagovarjala in prosila, sem v šoli vendar slabo napravoval. Nikakor nisem mogel onih predmetov pojimati— vse je bilo zmanj. Res sem bil po naravi za učenje trdoglav, vendar menim da tudi ni bilo pravega veselja. Često so mi v šoli misli uhajale tje v zeleni gozd, in ni torej čudno, če sem le počasi lezel od razreda do razreda in večkrat tudi ponavljala kateri razred. Ali kaj sem ondaj maral za to!

Bil sem menda v šestem razredu. Moja majčica, že po naravi slabotna, jela je kako pešati, kar vidno je slabela. Saj je tudi lahko zaslužila je pač boljše življenje, kakor ga je imela. Koliko nočij je prebedela in preplakala, a sedaj je z menoj, zapuščena od vsega sveta, v daljem mestu, malone v siromaštvu životarila. In pomoci ji ni bilo! Za nekoliko tednov sem pokopal zadnjo srce, katero me je razumelo, srce, katero je za me skrbelo in z menoj delilo veselje in ostal sem mlad, neizkušen, sam sredi tujega neznanega sveta, brez podpore brez vodnika.

Kaj sem hotel? Šola me in veselita; a tudi sposobnosti, niti sredstev nisem imel, da se dalje učim. Kaj sem hotel? — Obesil sem knjige na klin, zapustil šolske klopi in stopil k nekemu odvetniku v pisaril nekoliko let, km—služba ni bila baš sijajna, ipak sem imel svoj koček kruha in živel sem sam zase — mlad samostar. Le nekaj nisem opustil! Kadars sem imel kako prosto urico, prej sem jo ubral tje v zeleni gozd in tamkaj sem bil zadovoljen vesel, da ne rečem — srčen. Vendar tujina je tujina. Erepene sem, ne po domačem kraju in tako dospel v to mesto, kjer sem že lepo število let. In navadil sem se na svoje življenje, s svojimi ptičami se zabavljam, poslušam njih veselo gostoljenje in sem ob njih včasih sam vesel!

Obmolknil je moj sosed.

"Da, v istini, ni vam bila sreča v življenju, gospod sosed!" — pretrgal sem dolgi molk. — "Kako čudna je vendar naša osoda! Jednemu siplje na stezo življenja pisane cvetke, obdari ga z dragocenimi darovi in mu povsod pomaga; — drugega vodi po trnjevi poti, srce mu napoljuje brdkost, obilo s pelinom!"

"Res govorite nekoliko prav, prijatelj mladi, venkar ne mislite da sem zopet tako osamljen in zapuščen, kakor se vam je zdelo izprva. Navadil sem se tako živeti ne hrepenim mačko po drugačnem življenju. Zaslužim toliko, da preživljjam sebe in te ptičico, in več ne potrebujem. Prišla bo sicer starost, bolezni, vendar ne bojim se je toliko, po že Bog kako ukrenil, da bo prav. Res je moja služba dosti težka, celi dan posebam v zaduhli pisarni, ali pride domov, pa se toliko bolj pozabavam s ptičicami, katere me že komajapičakujejo, da se ž njimi malo pošalim. Gospod, pri katerem pišem, je tudi blaga duša, mož poštenjak, in dovoli mi vsako leto male počitnice, in tedaj odidem v svoj rodni kraj, kjer stoji starodavni Kačjak. Posestnik gradu se me je tudi navadil in mi takrat odstopi malo sobico v jednem delu grada. A ondaj odidem v zeleno naravo, vsečnati gozdček, kateri se prostira za gradom: tam kaj mi je tako milo, tako ugodno

in z ničemer ne bi takrat hladnega gozdiča zamenjal! Vsak grmiček ima svojega pevca; pošlušam one mile pesnice, spominjam se svoje mladosti, svojega očeta in svoje majčice, in narava se mi zdi tako vesela in krasna in tudi jaz sam se razveslim!"

Občudoval sem tega moža. Bil je čudak, nedvojbeno čudak, poseben nenavden človek. Nisem vedel, ali naj ga pomilujem, ali ne: a všeč mi je bil jako. Govorila sva še dolgo — mož je bil nenačadno zgovoren in pozno je že bilo bolj kakor očitno, ko sem se tistega večera od nejega poslovil.

Bilo je dve leti kasneje. Vse je bilo še kakor nekdaj, Pticje v majnih sobicah so še istotako gostole, naj prijatelj je istroko hodil v pisarno in se iz nje vracal jaz sem ga še istotako obiskoval in razgovori najini so še istotako prijazno in prijatejski potekali. Prav nič se ni premenilo.

Pomlad, lepa cvetoča pomlad iz juga v lepi novi obliki in s seboj priromala nebrojno število cvetov, katere je trosila i po polju i po logu; pripeljala je s seboj nebrojno število pevcev, kateri so z milim petjem oživili vsak grmiček, vsako dreve, privedla je s seboj vse čare in lepotne, kakoršne imena sano lepa, vedno mlada pomlad. In vse je hitelo v cvetočo, dutečo naravo.

Nekega popoldne se je moj sosed povrnih nenačadno vesel iz pisarne. Inače bledo lice mu je kar žarel, navadno mirni očesi sta mu nekako čudno sveteli, da še njegov dolgi, jednakomerni korak kakor da se je premenil, in stopi je v mojo sobico naglo in veselo.

"Jutri pa romamo!" — vzliknil je.

"Kam pa, kam ste se namenili?" — vprašal sem ga, četudi se mi je zdelo, da pojde moj sosed po svojem običaju zopet v rodni kraj.

"Hej, na Kačjak — domov!" — pristavil je šajivo —, v naravo! Dober gospod je, dober, ta moj načelnik. Niti prosiš ga ni bilo treba. Prišel je k meni pa me je vprašal: „Nu, kdaj pa misel zopet kaj na počitnice?“ Ej, gospod, že večkrat sem vas namerjal prosiš, da me zopet za nekoliko dni pušči! dejal sem. „Nu, če bi pa res tako radi, pa pojdit na teden dni!“ ogovoril mi je prijazno.

"Vam izročam ptičice v oskrbo" — hitel je moj sosed —, le vam jih zaupam, saj znam dabodete skrbeti znejebas kakor jazzam. Teden dñi me ne bo. A vreme kakor načel lepšega si ne morem želeti, Jutriža dne pa odrinem."

In ni mi mogel vsega dopovedati kaj naj vse storim in kako naj s ptičami ravnati. Ponovil je po dvakrat, trikrat isto stvar. A jaz sem se sam ž njim veselil, saj sem mu privoščil nekoliko dñi odpočitka v lepi naravi in to v domačem kraju, katerega je on, dasi na skrivnem, tako ljubil. In veselo sem gledal za čudnim, pa dobrim možičkom, ko se je druga gega due od mene poslovil in se na preprostem vozičku po cesti odpeljal.

Bilo mi je tako dolgočasno brez prijatelja. Vse mi je bilo nokako prazno in otočno, da, še isto ptičje gostoljenje se mi ni zdelo več tako veselo, kakor ondaj, ko je bil doma moj sosed. Počasi so mi in nevali dnevi in težko sem pričakovol večera sedmoga dne, ko se je moral vrniti moj prijatelj. Znal aem izvestno, da pride; imel je le sedem dñi odpusta, a bil je vedno točen in veden v službi, pa zato si ne bi hotel svojevoljno odpusta povečati. Čakal sem ga zato zvezčer, čakal sem ga pozno v noč, vendar le nisem začul po hodniku znanih korakov. Zadržalo ga je vreme, katero se je pred nekoliko

dnevi povsem premenilo — misil sem si, — pride morda jutri rano. Prišlo je tudi jutro — osma ura —, a pritelja le ni bilo. Začelo me je skrbeti. Kaj bi nekaj njega zadržalo? — zučel sem se povpraševati, in razne misli so mi rojile po glavi.

Minul je dan, — dva — tri — in prijatelj se ni povrnih. Četrtek je pa je prišlo pisemce od grajskega na Kačjaku — pismo žalostno, o kakoršnem nisem niti sanjal. — Izgubil sem — mojega prijatelja ni ga bilo več med živimi.

Bilo je pa tako — le; Moj sosed je imel vedno posepno sobico na Kačjaku. Grajsčak, spoštuje potomca nekdanjih gospodov in posestnikov na Kačaku, odstopile mu je že pred več leti prostovoljno ono sobico. Tu je tedaj stanoval ali bil je le malo doma: ves božji dan da še po noči je lazil po gozdu in posušal petje slavčkov, kateri so takrat baš najlepše peli. To mu je bila največja zabava, Grajski so zanj malo srbeli, saj so znali, da je čudak, pa so mu pustil da dela, kar hoče.

Bilo je po deževju. Mrzel veter je pikal tam od gore in stresava debele vodene kaplje z dreves, a slavčki kateri najraši po deževju gozbole, oglašali so se lepše, kakor obično po zelenem grmovju. Moj sosed ni mogel v sobinistr peti, napotil se je po svoji navadi v gozd, dasi jo bilo zunaj prilično hlakno in dasi je bilo že bolj priti večeru. Bil je res redek poznavalec ptičic, moj prijatelj. Za vsakega slavčka je vedel, kje sedi. Baš nekoliko dni popreje je bil opazil jednega, o katerem je pričeval, da takega pevca še ni slišal. In tje se je napotil. Ptiček je še drobil svojo pesmico, a moj prijatelj kar ni mogel dalje. Pozabil je, da je hladno in vlažno, pozabil je da je slabo oblečen. — sedel je tje no moker hrastov žtor in poslušai pevca. Drobil je slavček svojo milo pesmico, prenehal včasih, a zopet začel s podvojenimi in miloto, kako da hoče vse travice in vse cvetke vzbudit iz sladkih sanj, in ui prenehal, ko se je jela že noč ipuščati dol na mirno naravo. Pel je slavček, a moj prijatelj ga je le poslušal dolgo — dolgo. Že kasno te je domisil, da bi bilo vendarle čas, da gre domov, in odšel je počasi proti gradu in se vlegel k počitku.

A drugo jutro ni mogel vstati. V glavi se mu je vrtelo in noge so se mu od slabosti šibile. Moral je ostati v postelji. A ni mu bilo nič bolje. Mrazilo ga je, vroča mu je bilo, a po glavi so mu blodile čudne misli. Pozvali so zdravnika, on je z glavo zmajal nad bolnikom, kateremu je bilo čimdalje huje. Začelo se mu je blesti, mučil se je še nekoliko dñih prebolel ni. Pokopoli so ga na grajskem pokopališču sv. Roka, kjer so ležali njegovi predniki.

Zgubil sem prijatelja — Njegove ptičice sem vzel vse k sebi, ali res čudno: dasi sem jim tako skrbno stregeš, da jim nisem mogel bolje pogunjile so mi jedna za drugo v kratkem času. In od ondaj tudi jaz nimam več ptičie — nečem jih imeti — sponinajajo me prijatelja.

Le še dve, tri naj izpregovorim! Minulo je zdpet nekoliko let, po polju sem prišel v okolico grada Kačjaka — prvkrat v svojem življenju. Stopil sem tedaj v starodovani Kačjak, ogledal sem si ga in povprašal po grobu svojega prijatelja. Grajski pastir me je odpeljal na malo grasko pokopališče sred katerega se vzdiguje mala aspnučena cerkvica sv. Roka. Pokopališče leži na malo visočini, na meji z grajskim gozdom. Zarastla gomita staja pri gomili, razno-

dnevi povsem premenilo — misil sem si, — pride morda jutri rano.

Prišlo je tudi jutro — osma ura —, a pritelja le ni bilo. Začelo me je skrbeti. Kaj bi nekaj njega zadržalo? — zučel sem se povpraševati, in razne misli so mi rojile po glavi.

Bilo je pa tako — le; Moj sosed je imel vedno posepno sobico na Kačjaku. Grajsčak, spoštuje potomca nekdanjih gospodov in posestnikov na Kačaku, odstopile mu je že pred več leti prostovoljno ono sobico. Tu je tedaj stanoval ali bil je le malo doma: ves božji dan da še po noči je lazil po gozdu in posušal petje slavčkov, kateri so takrat baš najlepše peli. To mu je bila največja zabava, Grajski so zanj malo srbeli, saj so znali, da je čudak, pa so mu pustil da dela, kar hoče.

Naši zastopniki v Minnesota

Za VIRGINIA in okolico: G FRANK HRVATIČ, 412 Center Ave., Virginia.

Za CHISHOLM in okolico: G JAKOB PETRIČ, P. O. B. 646 Chisholm.

Za GILBERT in okolico: G JAKOB MUHVIČ, P. O. B. 383, Gilbert.

Za EVELETH in okolico: G JOHN AHCAN, 305 Faya Road Eveleth.

Za ELY in okolico: G. JOS. J PESHEL, Ely.

Ti cenjeni gg. so pooblaščeni pobirati naročino in oglase za list "Slovenske Novice" ter jih vsem rojakin v omenjenih krajinah priporočamo.

Upravnistvo Slov. Novice.

Ste li zavarovani? Ali je Vaša hiša v slučaju ognja v dobrig sigurnosti. Zavarujte se pri nas in postanite ob enem delničar naše stare znane zavarovalne tvrdke, ki povrača preostah denar delničarem nazaj.

Finska vzajemna zavarovalnica

v Calumet, Mich.

Ta zavarovalnica vam nudi največje ugodnosti. Prečitajte sledče stanje družbe, dne 31. decembra 1915:

Imejitelji zavarovalnih pollic	3.077
Zavarovalnina	\$3,161,486.44
Izplačane požarne škode	\$125,577.18
Izplačane dividende članom	\$253,323.08
Gotovina	\$156,911.98

DIREKTORJI:

Henry A. Kitti, predsednik. Oscar Keckonen, podpreds. John Waatani, tajnik. O. K. Sorsen, podtajnik. Jacob Uitti, blagajnik. Albert Tapani, pom. blagajnik. W. Frimodig, glavni upravitelj. Mat. Lohela in William Johnson, odbornika.

grmovje raste po pokopališču zasejalo se je samo iz bližnjega gozda, ne krči ga nobeden — saj, nebenomu mari. Tako zapuščenega pokopališča še nisem skoraj videl. Pastir me je privadel baš je v kot na severni strani pokopališča, prav poleg gozda. — Tu je grob čudnega gospoda! — dejal mi je in pokazal na zarastlo gomilo, poleg katere je rastel mlad leskov grm. Bože dragi vzduhni sem nehote in vskliknil s pesnikom:

V gomili tej sedaj leži Neznan, nemilovan, Ne križ, ne kamen ne stoji, Kjer on je zakopan. (Dalje prihodnjič).

Gremo do skrajne meje pri VERTIN BROS. & CO.

ne vemo sicer kako mislite o oblekah, ali nas zadovoljajo samo dovršene obleke in mi gremo v tem do skrajne meje, samo da jih dobimo.

Dokazuje to enostavno, da je ona trgovina, ki prodaja

Sincerity Clothes

zanesljiva,

Obleke od \$13.50 do \$32.50
Vrhne suknje od \$13.50 do \$32.50

VERTIN BROS. & CO.

Ali ste že zavarovani proti ognju?

Ce ne, storite to takoj. Ne odlašajte!

Ako se preselite, naznanite to takoj agentu ali v našem uradu.

S. C. Chynoweth Insurance Agency

Sezona Barvanja!

Sedaj so nastopili dnevi ko se barva lepo suši ako je hiša na novo prevlečena. Naša zaloga barve je popolna.

Raznovrstnega orodja za na kmetiji, vrtu in okoli hiše.

KECKONEN HARDWARE CO.

Telefon: 163.

Peta cesta, Calumet, Mich.

Izdelujemo!

Razne mehke sladke pijače.

Zastopniki smo tudi

ZADNJI DNEVI JERUZALEMA.

Zgodovinski roman.

Spisal J. Spillman D. J.

Tega se ti pač ni treba bati! Lovori Lucij. "Berenika bi se po zahvalila za naše skromno domovje! Toda preden se preobrem, mi dovoli, da poizvem, kaj se godi zdaj mojemu mlademu spremljevalcu! Saj je že dosel semkaj?"

"Dat! In kako ljubezni mladež je ta Pavlin! Tudi brez tvoje plamenega priporočila, da ti je edil na morn življenje, bi ga bardo rad sprejeli pod svojo streho. Takoj sem poklicala izskenega zdravnika Galopa, ki nata bodo sveže moči mladeniče vgodno podpirale njegovo zdravsko umetnost. Zdaj pa se mu pri bolniku nekdo, ki mu prine močnejšega zdravila, kakor ga na pripraviti Galen."

Tu se sarhalo odpro vrata in v celo stopi starček častitljive posave, s srebrnimi kodri na sencih. Pod koščinami obrvimi mu žari roje svetih oči, polnih čudovite miline in ponižnosti. Globoko vdrži in zgrabančena lica govorijo o mnogih prestanih nadlogah in duhovnih bolestih. Močna brada mu pokrjuje vele ustnice in pokriva al starostni uselne prsi.

"Mir Cospodov z vami!", podravi starček z drhtečim glasom.

"In s tvojim duhom!" odgovori Lucina in se mu spoštljivo priklopi.

"Kaj je to? Ta pozdrav je čul Luj Ezebijski in prav tako sta neodzdravljali Roda in Pavlina. Nekaj se spomni, da je opazil neke posebnega kaj je stopil v materine hiše. Izginil je namen bronastki kip boginje Diane, kjer je bil ob vhodu v vežo. Sta li mati in sestra sprejeli vero, zoper katero je boril dosedaj z vso močjo svoje mlade duše?

Starček stopi k Luciju in mu dejavi prijaznim glasom: "Tudi si dobit mir, hrabri tribun!" Nato prevarja svoje jasne oči in še pustavi: "V tebi se bori luč s močjo! Prositi bočemo Gospoda ludu, da zmaga tvoj dobrski angel. I se ozre Gospod tudi vate z milostnim česom, kakor se je označkoč name!" Starček hoče takoj oditi, kajti dve svetli solzi sta mu utrnili v očeh.

Lucila poljubi spoštljivo starčka in ga spremi z materjo do vrta. "Nocoj prinesem ranjen dušno zdravilo, pripravita potrebno! Mladenič je nečak njega sobrata Pavla, ki je že več nevezec ukljen v verige Kristusove. Takoj mu moram sporočiti, da je despel semkaj sin njegove sestre, da se ga tuai ponimi v svojih molitvah. Kajti Pavlova, ki dviga svoje ravnane roke proti nebnu, je več vedena kakor moje stabe proščati."

"O Peter," vzlikne Lucina, "pastir čede Kristusove, čigava molitve more biti boljša kakor krovja! Prosim te, moli se za mojega sina, da ga Gospod kmalu pripelje v svojo Cerkev!"

"Gospod vidi tvoje solze in molitve! Njegovo božje Srce se ni nikdar prezreo gorenjki prošnji! Kajti, matere! Spomni se mladenca v Najmaju; dal ga je njegovi materi, stoji pisano! Pripomoci se še Gospodovici Materi in bozotovo ushišana!"

Nato blagoslovil Peter matero in hči z znanimenjem svetega križa in se vrne bosonog, s pripristoščico v roki, v hišo senatorja Pudentija. Nihče izmed množice, ki se peha po veliki Apsiski eesti, ne sluti, da je ta slabotni, skromno oblečeni starček prvi izmed teh duhovnih vladarjev, ki bodo teku stoljeti kot namestniki

Kristnsovi dajali postave rimskega mestnega in vsem narodom širnega sveta.

Lucij se nočjo skrbno ogiba vsakega vprašanja, ki bi naneslo pogovor na verske stvari. Tudi ko opisanje svoje doživljaje v Jeruzalemu, le kratko omeui Tamaro in svoje bivanje v Pavlinini hiši. Zato se mati kmalu poslovi od utajenega sina in gre pripravljat, kar ji je Peter naročil za svoj nočni obisk.

Okoli polnoči ga sprejmata mati in hči v sivesnu razsvetljeno predvorju in ga pelejta v bonikovo sobo, kjer stoji miza, pregrajena s čistimi prti, na kateri gorita dve zlati svetilnici. Starček seže pod svojo togo in položi na mizo z velikim spoštovanjem dragoceno puščico. Nato se zgrudi na kolena in moli z vsemi, ki so navzoči, božjega Zveličarja, skritega pod podobo kruha. Ko pokaže z gorečimi besedami svojo vero v pričejočnost Kristusovo in obudi upanje in ljubezen, vzame iz puščice Najsvetejše, stopi z njim k bolnikovi pošteli rekoč: Telo Kristusovo! Amen odgovori Pavlin in prejme z ganljivo pohozno stjo

skrivnostno in čudovito dušno zdravilo. Tudi materi Lucini in njeni hčeri, ki sta se pripravljali celo noč na to sveto opravilo, pedeli Peter svoto euhajilo. Kristjani so namreč v težkih dneh svojega krvavega preganjanja zauživali Kruh močnih tudi izven bogoslužnega opravila, ako se jim je ponudila ugodna prilika.

Dolgo moli Peter v bolnikovi sobi; šele ko zažari nad rimskim mestom jutranja zarja zapusti vdovino hišo.

Kako se začudi drugi jutro Lucij, ko pride iz svoje spalnice in zagleda Pavlina dicela ozdravelega poleg svoje matere in sestre! Mladenič mu zatrjuje, da je to njenek čudeznega zdravila; tribun pa smatra naglo ozdravljenje le za uspeh tajne čarovnije.

Ko odide Pavlin, reče Lucij svoji sestri: "Glej, Lucila, neka posebno lepega sem ti prinesel iz Jeruzalema!" in ji pokaže dragoceni vratni nakit Tamarin.

"O, kako krasni rubini! In ta prelepa zaponal Mati, poglej, kako se vse blišči in sveti!" se čudi deklica.

"Zares, takoj nevadno veliki hrub nov se nisem videla!" - vzlikne Lucina. "Celo cesarica bi hlastno segla po njih! Kako si vendar mogel kupiti to dragotino? Upam da ni kak krivičen pleč, oskropjen z krvjo in solzami!"

"Ne boj se matil!" odgovori tribun, "Kaj takega bi si ne upal ponudit svoji sestrici! Tudi nisem kupil teh draguljev! Pravzaprav niso moja lastnina, ampak dario neke judovske deklice, katerih je poslala sama tebi, Lucila!"

Mati in hči strimita začuden v Luciju.

"Vidis spaka, že zopet mislita na ženitev! Za vas ženske je ženitev prvo in zadnje! Sicer bi se bilo res lenko, kaj zgodilo, a zdaj ne maram več na to, misliti Tamara, ki je Lucili zas las podobna samo da ima črne oči, je prestopila, žalibog, k stranki kristjanov, katerih Jude in Rimljani ne morete videti! Nocoj vama morda kaj več pevem o tej deklici. Zdaj pa moram takoj v mesto, da napravim najnajnejše obisko! Zvezcer sem zopet doma! Na svidenje!"

Toda materi ni všeč, da se gre njen sin klanjat rimskim mestom. Posebno pa ga prosi, naj oponisti svoj obisk pri Tigelinu in nekaterih drugih dostojanstvenikih

"Zelo ti bode pozne žal, da si šel v tako družbo!" — Toda Tigelin je načelnik cesarjeve telesne strže in ljubljene Nerona! Zato oblublja Lucij materi samo splošno, da se najbrž ne zglaši pri njem in odide v mesto.

Naslednje dni jo doživel Lucij bridke izkušnje. Zamanaganja Tigelina, pretorja, mestnega prefekta in najvplivnejše senatorje, je naj prično tožbo zoper Gesija Flora, češ, da se mora sam takoj vrniti v Palestino. Vsakod izmed njih ga tolazi, takoj prihodnji mesec pride vse na vrsto! Kmalu nato mu pa pravijo, da se mora poprij izvršiti mnogo drugih tožb. Slednjč izjavlja Tigelin, da je želja cesarjeva, odložiti zadavo do njegove vrnitve z Grškega. Tako minuo teden za tednom, mesec za mesecem. Lucij ima neprestano pred očmi svoje visoke načrte, na katere ga spominjajo v prvih mesecih zlasti goveča pisma kraljice Berenike. Zato pridno nadaljuje svoje obiske pri vplivljivih osebah in se udeležuje veselic in slovenskih gostij, katerih pa ne upapospisati brez sramu svoji materi in sesteri.

Tako pride pomlad, obenem pa novica da se vrača cesar v Italijo. Tudi se jame širiti govorica, da je Cestij Gal padel pri Neronom v nemilost in da je izročil vojsko zoper Jude Vespačijanu, zmagovalcu Britanije, in njegovemu sinu Titu Flaviju. Te vleče Lucija še bolj v Palestino, kjer bi se bojeval in odlikoval pod najslavnejšimi poveljniki rimskega cesarstva. Kljub temu mora ostati v Rimu in piti čašo gnosobnosti in studnosti, katero mu vsiljujejo Tigelin in drugi razvzdanci.

Končno pride Nero v Rim, sicer kot zmagovalec na polju lepih umetnosti. Pred njim neso z velikanskim sjajjem stotine zlatih in srebrnih vencev, katere si je priboril s svojim "božanstvenim petjem" in igranjem na citrah v vseh grških gledališčih. Sam stopa v mesto kot bog Apolon s citrami v roki. Raz pleča mu visi škrlnati plašč, posut z zvezdami, glavo pa mu venča krona zmagovalca. Ugledno meščanstvo in cesarski volkovi saini, že se jim ljubi!

"Poznam mnogo srečnih ljudi, ki si ne iščejo zahave v tej družbi! Le poglej Pavlina!"

"Da, da, saj mi je vse znano! On je kristjan kakor ti in mati, ki želite da bi tudi jaz sprejel to tujo vero. Toda vajin trud je zmanj, jaz ostanem zvest veri svoje domovice, saj ima mnogo lepega in dobrega. Poleg poleg tega je zagrazil cesar vsem kritjanom s smrjo. Ne-

prestano se bojim za te in mater, zlasti ker ta Pavlin občuje z poglavari vaše stranke in mi zna slediti pripeljati v miroljubno hišo volumn mestnega prefekta. Potem smo izgubljeni! No nikar se mi ne čudi, ko dobro vem, da je oni starec, ki ga imenujete Petra, vaš veliki duhovnik, ali kakor ga ženazavljajo kristjani!"

Lucila hoče odgovoriti; tu se nenadoma razmakne zeleno teževanje in pred njo stoji — Tigelin.

"Oprosti, milostiva gospa! Vzlikne razvzdanec in obsipava deklico s predzravnimi pogledi: "saj veš, da se s cesarjevimi naročili ne sme odlašati! Vrtnar mi je povodal, da najdem vrlega tribuna tukaj ob vodnjaku, zato nisem dal naznaniti svojega obiska! Kako me veseli tvoja navzočnost, cvetica dražestna! Čemu torej siliš odtod?"

Potem naznani tribun, da se prične tožba zoper Flora sred meseca maja pred cesarjem samim.

(Dalej prihodnjič).

Richterjev Pain Expeller
z sidrom.

ljajo cesarja kot največjega umetnika, kar jih je kadj videl svet.

Nato vzame cesar zlato livo in stopi v kolo razuzdanih žensk, da otori ples. Navdušeno ploskanje pozdravlja cesar jagiumača.

Z gnušom in studom premišljuje Lucij drugi dan na materialnem vrtu dogodek prejšnjega večera. Je-li vredno poštenega človeka, vladati takoj suženjsko nadahnjeno ljudstvo, kakor so Rimljani od časov Avgustovih? Strinota! Ne Lucij ne more učakati, ko se izteče njegova pravda zoper Flora, potem pa se takoj popelje k vojnemu četam v Palestino. Ako ga je usoda res izbrala za bodočega vladarja, si hoče priboriti cesarsko žezlo z mečem, ne pa klečeplaščem krog rimskih senatorjev in podle drhal. In kako hoče planiti na to ničvredno sivojat, kaj bo odšen s cesarsko krono!

Zopet bo zavladala po širni državi nekdanja poštenost in priprrost.

Sicer jutri Berenika blišč in sijaj,

toda njeno častihlepje in njen ponos najde primerno in zadostno uteho, ako povzdigne rimsko žensvodo nekdanje časti in slave.

Zakaj neki še ni odgovorila na

njegovo zadnje pismo, dočim ga

je poprij takoj skrbno obveščala

o vseh najnovješih dogodkih v Palestini? Niti tega mu ni sporočila Berenika, da sta Vespačijan in Tit zbrala svojo vojsko pri Ptoemljadi, odkoder si osvojita najprej posamezne pokrajine in šele petem udarita v svojeglavno jervzalemsko mesto. Odkod ta neupnost?

V te in podobne misli se zatajijo Lucij, sedeč ob vodnjaku v hladni senci bezgovenga grmičevja. Tu se mu približa sestra in mu ponudi svojo roko v pozdav, rekoč: "Kako si vendar ble in zaspaj, Lucij! Živiljenje, kakršno mu se udaja zadnje dni, škoduje tvojemu zdravju in napravlja vrlutega tudi meni in materi nepotrebo skrb in žalost!"

"Prav imas, sestrica! Ravnodaj sem sklenil pričeti drugačno živiljenje. Na vsak način moram iz Rima! Naj tulijo rimski volkovi saini, že se jim ljubi!

"Poznam mnogo srečnih ljudi,

ki si ne iščejo zahave v tej družbi!

Le poglej Pavlina —

"Da, da, saj mi je vse znano!

On je kristjan kakor ti in mati, ki želite da bi tudi jaz sprejel to tujo vero. Toda vajin trud je zmanj, jaz ostanem zvest veri svoje domovice, saj ima mnogo lepega in dobrega. Poleg poleg tega je zagrazil cesar vsem kritjanom s smrjo. Ne-

prestano se bojim za te in mater, zlasti ker ta Pavlin občuje z poglavari vaše stranke in mi zna slediti pripeljati v miroljubno hišo volumn mestnega prefekta. Potem smo izgubljeni! No nikar se mi ne čudi, ko dobro vem, da je oni starec, ki ga imenujete Petra, vaš veliki duhovnik, ali kakor ga ženazavljajo kristjani!"

Ljubo cesarja kot največjega umetnika, kar jih je kadj videl svet.

Nato vzame cesar zlato livo in stopi v kolo razuzdanih žensk, da otori ples. Navdušeno ploskanje pozdravlja cesar jagiumača.

Z gnušom in studom premišljuje Lucij drugi dan na materialnem vrtu dogodek prejšnjega večera. Je-li vredno poštenega človeka, vladati takoj suženjsko nadahnjeno ljudstvo, kakor so Rimljani od časov Avgustovih? Strinota! Ne Lucij ne more učakati, ko se izteče njegova pravda zoper Flora, potem pa se takoj popelje k vojnemu četam v Palestino. Ako ga je usoda res izbrala za bodočega vladarja, si hoče priboriti cesarsko žezlo z mečem, ne pa klečeplaščem krog rimskih senatorjev in podle drhal. In kako hoče planiti na to ničvredno sivojat, kaj bo odšen s cesarsko krono!

Zopet bo zavladala po širni državi nekdanja poštenost in priprrost.

Sicer jutri Berenika blišč in sijaj,

toda njeno častihlepje in njen ponos najde primerno in zadostno uteho, ako povzdigne rimsko žensvodo nekdanje časti in slave.

Zakaj neki še ni odgovorila na

njegovo zadnje pismo, dočim ga

je poprij takoj skrbno obveščala

o vseh najnovješih dogodkih v Palestini? Niti tega mu ni sporočila Berenika, da sta Vespačijan in Tit zbrala svojo vojsko pri Ptoemljadi, odkoder si osvojita najprej posamezne pokrajine in šele petem udarita v svojeglavno jervzalemsko mesto. Odkod ta neupnost?

V te in podobne misli se zatajijo Lucij, sedeč ob vodnjaku v hladni senci bezgovenga grmičevja. Tu se mu ponudi svoja ruka v pozdav, rekoč: "Kako si vendar ble in zaspaj, Lucij! Živiljenje, kakršno mu se udaja zadnje dni, škoduje tvojemu zdravju in napravlja vrlutega tudi meni in materi nepotrebo skrb in žalost!"

"Prav imas, sestrica! Ravnodaj sem sklenil pričeti drugačno živiljenje. Na vsak način moram iz Rima! Naj tulijo rimski volkovi saini, že se jim ljubi!

"Poznam mnogo srečnih ljudi,

ki si ne iščejo zahave v tej družbi!

Le poglej Pavlina —

"Da, da, saj mi je vse znano!

On je kristjan kakor ti in mati, ki želite da

Dva Predsednika

Združenih Držav pišeta

Poveljniku Newberry-u.

Od Theodore Roosevelt-a

Oyster Bay, Long Island,
Oct. 19, 1918.

Poveljnik Truman H. Newberry, New York City.

Dragi mi Poveljnik:

Častitam Vam na Vaši nominaciji, toda veliko bolj častitam Michigano in celiemu našemu ljudstvu. Bila mi je čast imeti Vas v službi pod seboj kot tajnika mornarice in jamčim osočno Vašo zmožnost in nepristransko ter svojevoljno udanost v javni službi. Zanimali ste sedaj skrajne meje za ljudstvo, ki v poštevajo voljo ljudstva pred vsem ter smatra vse druge smisli manj važne od volje ljudstva. Vaš in Vaših dveh sinov značaj v sedanji vojni Vas znači kot pravega služabnika ljudstva. Oba Vaša sinova sta ob enem vstopila mornarico in se sedaj nahajata na širokem morju. Vi ste iskali službe onkraj morja; in ko Vam je bila ta odrečena, sprejeli ste danovam službo, v kateri ste se izkazali vernejši služabniku naroda.

Nominacija Mr. Forda nela slučaj ojster in cist. Ona ni zadeva med Republikansko in Demokratično stranko, ker Mr. Ford nima nikacega trdnega političnega smisla, in je bil zadowoljen sprejeti nominacijo pri katerisibodi stranki, ne oziroma se na glavne principe mož, ene ali druge stranke in njegov spomin o pretekli politiki je tako mračen, da si je izjavil, da je nekoč volil necega Republikanskega kandidata za predsednika da ne zgleda, da bi bilo to mogoče, razen ako je mož žrtev svoje starosti. Zadeva je gotovo veliko važnejša od vseh zavadne politične izjave, zato ker je odkrito Amerikanska, je patriotična, in za pripravo naloge miru in vojske, kakor nasprotno neumestna pacifizmu ki se pridigajo v času miru in se prakticira v vojnem času. To je prvi slučaj v zgodovini naše države, da bi bil kandidat za višji urad nominiran, ker je potrošil ogromne svote denarja, da demobilizira ljudstvo Zjed. Držav, v rečeh, ki se tičejo njihove časti in blagostanja. Mr. Fordovi potroški v namen pacifizma z njegovo "Peace Ship" in z velikansko reklamo v prid McLamoreove resolucije ter pacifističnega in pronemškega

zadržanja proti naši udeležbi v vojni, so bili bolj v demoralizacijo vesti Ameriškega ljudstva, kot katera si bodi stvar, ki se je še kedaj pripetil. Da Mr. Fordov sin ni vstopil v armado v tem času in da je njegov oče odobril ta sinov korak, to je ravno, kar se more pričakovati od moralne propasti, ki jo provzroči takša pacifistična propaganda. Mr. Fordov sin je otrok moža ogromnega bagastva. Ako bi šel v vojsko pustil bi svojo ženo in otroka oddaljene od vsake priložnosti najmanje finančne napetosti ali pomankanja, in njegova odsočnost bi bila lahko pogrešana pri podjetju, z katerim je on v dotiki. Toda sin estane doma protestuje in in izgovarjajoč se, ko je izzreban, da se odtegne poklicu. Vaša dva sinova sta šla vesela na fronto. Ona stojita pripravljena plačati z življenjem čast in interes Ameriškega ljudstva in ko ona dva brezobjirno na lastno žrtvanje služita v poklicu, sedi sin Mr. Forda doma v zavetju in njegov oče brani in odobruje tako početje. Bila bi resna nesreča državi imeti Mr. Forda v senatu, ko se bi debatirala vprašanja nadaljevanja vojske ali pogoji bodočega miru ravno tako bi bila resna nezgoda imeti njega pri bodočih problemih uredbe naše države.

Michigan stoji pred preizkušnjo, ki je jasna brez trohe znot. med patriotizmom in Amerikanizmom na eni strani, ter pacifizmom in neumnim krinkokosmopolitizmom, ki misli da je nekaj posebnega zlorabit Ameriško Zastavo in z izjavljati, da bi hotel biti ravno tako voljno Hindu ali pa Kitajec kakor Amerikanec na drugi strani. Ako bode obstal kedaj v bodoči Hindustanski Senat, ter izvoli v duhu kosmopolitizma vsprejem drugorodcev, ni potem nikacega vzroka, zakaj bi Mr. Ford ne želel postati tam član. Nikakor pa ni en umesten v pristnem Ameriškem Senatu, ki obstoji iz mož, katerim so sveti ideali Amerike in kateri skušajo izpolniti v olju Ameriškega ljudstva.

Želeč Vam dober uspeh, sem

Udani Vaš
Theodore Roosevelt

Od William H. Taft-a

931 Southern Building,
Washington, D.C.
October 10, 1918.

Dragi mi Poveljnik Newberry.

Pisemno Vam častitam kot Republikanskemu kandidatu za Senatorja države Michigan. Jaz zatrudno upam, da boste izvoljeni in zato gotovljen sem, da če ste izvoljeni, izvrševali bogetto často Vaš velevažni poklic. Jaz to izrekam iz lastnega opazovanja, prvič izza časa ko ste bili pomožni tajnik mornarice in drugič ko ste bili v istem kabinetu z menoj pod predsednikom Rooseveltom. Stvar najvišje važnosti pri reševanju važnih vprašanj izhajajočih iz sedanja vojne je: da imamo v senatu može Vaših izkušenj v državnih zadevah in političnih stvareh. Demokratična večina v Kongresu ni bila ena onih, na katere se je mogel zanašati predsednik ali država v prid delovanja k zmagi sedanja vojne. Ljudje Zjedinjenih Držav smejo biti veliko bolj zaupni, ako imamo Republikansko večino v obeh zborih da bode višja državna zbornica umno združena z eksekutivno administracijo in pri skupnem kriticizmu boje administracija bolj veselna kakor če ostanejo Demokratične večine v obeh hišah. Z Mr. Fordom

vin znanju mirovnim mnenjem, segajočim do skrajnosti, z njegovimi nepopisnimi političnimi zvezami in z njegovim vmešavanjem v te zadeve samo na povelje predsednika, je narod Michigana v velikem dvomu, kako da jih bo zastopal. On bo ali šel v demokratični kongres in sledil, slopo volji predsednikovi, ki ga je pripravil do tega, da kandiduje, ali pa nihče ne zna kaj da bo naredil, niti Mr. Ford same, v slučajih, ki bodo skoro gotovo nastali. Ako ste izvoljeni, bo narod Michigana zna, da boste ravnali složno z Republikane, in da boste do skrajnosti podpirali predsednika, kadar bo potreboval kongresove pomoči za srečno izvojevanje vojne in da boste neodvisni in pogumno dovolj, da odkrijete napake administracije z namenom, da se popravijo. Resno upam, da bodo michiganski volilci izbrali Vas,

Vaš odkritarseni

Wm. H. Taft

Hon. Truman H. Newberry,
New York, N. Y.

Objavil Michiganski republikanski državni centralni odbor.
John D. Mangum, predst.

To je vse, kar je potrebno-

SLOV. KATOL.

PODP. DRUZBA.

Vstanovljena 3. marca 1915
na Calumet, Mich.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: John Spritzer, 218 Oak St.... Calumet, Mich.
Podpreds.: John Gavzoda, 509 Elm St.... Laurium, Mich.
Tajnik: Math F. Kobe, 420 7th St..... Calumet, Mich.
II. taj.: Jos R. Sedlar, Linden Lake Ave St. Laurium, Mich.
Blagajnik: Jos. Scheringer, Oak St.... Calumet, Mich.
Dubovni vodja: Rev. L. Klopčič,..... Calumet, Mich.

NADZORNIKI:

John D. Puhek, 2140 Log St..... Calumet, Mich.
John Gosenca, 4055 Elm St..... " "
Matt Sustarich, Osceola St..... Laurium, Mich.
POROTNI ODBOP.

John Sustarsich, 420 Osceola St. Laurium, Mich.
Matt Straus, 2409 B St..... Calumet, Mich.
Jos. Vardjan, Dollar Bay, Michigan.

VSA pisma tikajoča se uradnega poslovanja pošljajo naj se na glavnega tajnika družbe.

VSE denarné posiljatve pa na blagajnika družbe.

VSAKA katoliška družina naj skrbi, da so njeni udje, člani Katoliške Podporne Družbe, katera bodo zanje bratovsko skrbela ob času nesreče, poškodbe ali bolezni. Natančnejša pojasnila se dobijo vsaki čas od glavnega tajnika.

Družino glasilo so "Slov Novice".

Naznanilo Asessmenta.

Vsem članom in članicam S.K.P. Družbe se tem potom uradno označuje, da je assess. št. 11. za mesec November naložena dokaža v znesku 25c na vse članstvo Družbe za bojniški sklad.

V tekočem letu izplačalo se je nad \$400. bojniške podpore kar je dokaj visoka svota za assessmente ki jih plačuje članstvo S.K.P. Družbe v bojniški sklad.

Z bratskim pozdravom

Math F. Kobe, glavni tajnik S. K. P. D.

Katoličani in Jugoslavija.

korist vse njihove kulturne, verške in politične zavedive. V zadnjem času se je v jugoslovanskem časopisu pojavila debata — sama na ebi zelo npravičena — o bodoče ureditvi njihove nove države: eni se branijo en trališki sistem, pa federalativni. Vsak sistemski ima svoje dobre strani, ali dobro bi bilo, da se sedaj, ko imajo pred seboj še Sovražnike, ta debata ne nadaljuje da je ne bi naši skupni Sovražniki izkoristili in prikazali svetu, da obstojajo — kar v resnicni ni — velike difference med ideali raznih delov jugoslovanskega naroda. Mislim, da imajo voditelje jugoslovanskega gibanja poveriti rešitev tega vprašanja edinole jugoslovanskemu narodu, ki je pokazal tekom te vojne veliko politično izkušnjo in zrelost.

Dr. Mahnič je krasno opisal vedene aspiracije Jugoslovancev in svobodi in neodvisnosti. Omenjam hrvatskega škofa Strossmayerja, katerega delovanje hčete on napovedati. Povdarna, da mora resnica, pravica, biti, pa naj se znajde ali narodi, ki se za njo boro tako med sobo razlikovali. Resnica je, da so avstrijski Nemci upravljali Slovane vsake neodvisnosti, da nastopajo nemški katoličani prot katoliškim Jugoslovancem, ker ne more preprečiti, da ne bi povedali resnico in se brali za pravico.

Dr. Mahnič pravi, da je on rojebil in revolucionar ne samo Hrvat, temveč odinole zaradi tega, ker je katoličan. Ako nastopa proti zločinskim Habsburzancem, radi tega, ker se je njegov verski in narodni čut proti njemu upira. Z ogroženostjo črke in krščanske duše pravi svojim prijateljem: Nemški katoličani se vrnijo na evangelič, istočasno pa vsebravajo v politiki tiranstvo.

Tel užajnosti čiste katoličke duše proti podlom in nizkim intruzijam dunajske kamarle se čudim; de dvakrat sem opisal francoskim katoličkom to stanje, in globoko se vrinjam z izlivom tega jugoslovanskega škofa.

Dr. Mahnič pa gre še dalje. On žela v bodočnost s pogledom globlega misleca, kateremu je za njegov narod in za njegove ideje.

Moji jugoslovanski prijatelji, mi dovolijo, dati jim nasvet, naj se z vsemi silami trudijo, kajti namen je cilj te vojne pri naša njen razpad. Zdi se torej, da se more tiketi samo Avstrije, kajti namest v celj te vojne pri možnosti, jednako že obstoječim

zeli, pripraviti dobre odnosaje z novo osvobojenimi narodi.

Z ozirom na pomiritev in zbljanje rimske in vzhodne cerkve je sedanji papež razširal kardinalsko kongregacijo, ki se bavi s tem vprašanjem. Začetkom tega leta je odredil, da pospeši ta kongregacija svoje delovanje in da mu čim prej poroča o vpehlju.

Zadnja ponudba Avstrije, da se započne mirovna pogajanja, na katero je predsednik Wilson odgovoril kratko in lakonično z energično odklonitvijo, je našla, kakor poročajo vesti iz Rima, odbravanje v vikarskih krogom. Oficijski vikarski list Corriere d'Italia pravi z ozirom na avstrijsko ponudbo: Avstrijska mirovna ponudba je dokaz njene vojaške slabosti. Za centralne vlasti je prišel fatalni čas, da se morajo podvreči pogojem in zahtevam za veznikov.

Vse to se more smatrati za Roma ločuta v rešitvi avstrijskega pranja. Ne moremo torej razumeti nekaterih naših takozvalih katolikov, kakor jih sam škof Mahnič nazivlja, da se istočasno zaklinajo na evangelij in odobravajo tiranstvo, ki je poganskega izvora.

Slovenski in hrvatski katoliški duhovni, odprite vaše cerkve načelu prečitajte mu polanico škofa Malniča in Jęglicę in molite pred Bogom, ki je trodin nuj: ave Jugoslavia ter pokažite narodu novo zemljo, kajti stara zemlja izgine.

Uradne odredbe za vstop v Slovensko legijo.

V zvezi z osnovanjem Slovenske Legije v Ameriki je izdalo vojno ministrstvo (War Department) naslednjo odredbo:

Po navodilih predsednika stopi jo v veljavo naslednje predre pri novačenju vojske za Slovensko legijo, ki bo sestavljena iz Jugoslovjanov, Čeho-Slovakov in Ukrajincev, na podlagi zakona za določilno v podporo vojske za fiskalno leto 1919., odobrene na 9. julija 1918.

1. Organizacija: Kot infanterijski polki, oboroženi in preskrble na po obstoječih predpisih, toda za enkrat ne v višje enote od polkov.

Naslov teh polkov bo: Regiment of Infantry (Slavic Legion).

Kompanije se bodo sestavljale, v kolikor bo praktično, iz članov istega plemena, to je, Jugoslovjanov, Čeho-Slovakov ali Ukrajincev. V kolikor se bo izkazalo potrebnim, se bodo sestavljali polki na isti podlagi.

Potem ko bodo polki osnovani in prideljeni divizijam, bodo obdržali zadostno število častnikov in vojakov v kempah za vežbanje v svrhu izvežbanja in določitve.

2. Poljski častniki (Field officers) teh polkov bodo imeli, v kolikor bo to mogoče, čin poljskih častnikov za infanterijske polke.

Častniki, ki že imajo svoj čin v vojski, ki pa želijo biti premeščeni v Slovensko Legijo, se morejo premestiti na odredbo vojnega ministra, ako se sicer sposobna, da služuje kot častniki v takih enotah.

Vsi častniki brez razlike morajo govoriti angleški in vse častniki, izvzemši poljski morajo govoriti jezik obeh vojakov, v katerih enote so.

Vsi častniki, izvzemši poljskih častnikov, v teh polkih bodo, v kolikor bo to sploh mogoče, od ene narodnosti od katere je sestavljeno na njih enete, in bodo imenovani, potem ko bodo dovršili poseben tečaj vežbanja, ki se bo vršil v Central Officers Training School v Camp Lee, Virginia.

Predpisi za vstop v Officers Training School se bodo uredili po možnosti, jednako že obstoječim

zeli, pripraviti dobre odnosaje z novo osvobojenimi narodi.

Z ozirom na pomiritev in zbljanje rimske in vzhodne cerkve je sedanji papež razširal kardinalsko kongregacijo, ki se bavi s tem vprašanjem. Začetkom tega leta je odredil, da pospeši ta kongregacija svoje delovanje in da mu čim prej poroča o vpehlju.

Zadnja ponudba Avstrije, da se započne mirovna pogajanja, na katero je predsednik Wilson odgovoril kratko in lakonično z energično odklonitvijo, je našla, kakor poročajo vesti iz Rima, odbravanje v vikarskih krogom. Oficijski vikarski list Corriere d'Italia pravi z ozirom na avstrijsko ponudbo: Avstrijska mirovna ponudba je dokaz njene vojaške slabosti. Za centralne vlasti je prišel fatalni čas, da se morajo podvreči pogojem in zahtevam za veznikov.

Vse to se more smatrati za Roma ločuta v rešitvi avstrijskega pranja. Ne moremo torej razumeti nekaterih naših takozvalih katolikov, kakor jih sam škof Mahnič nazivlja, da se istočasno zaklinajo na evangelij in odobravajo tiranstvo, ki je poganskega izvora.

Slovenski in hrvatski katoliški duhovni, odprite vaše cerkve načelu prečitajte mu polanico škofa Malniča in Jęglicę in molite pred Bogom, ki je trodin nuj: ave Jugoslavia ter pokažite narodu novo zemljo, kajti stara zemlja izgine.

Uradne odredbe za vstop v Slovensko legijo.

V zvezi z osnovanjem Slovenske Legije v Ameriki je izdalo vojno ministrstvo (War Department) naslednjo odredbo:

Po navodilih predsednika stopi jo v veljavo naslednje predre pri novačenju vojske za Slovensko legijo, ki bo sestavljena iz Jugoslovjanov, Čeho-Slovakov in Ukrajincev, na podlagi zakona za določilno v podporo vojske za fiskalno leto 1919., odobrene na 9. julija 1918.

1. Organizacija: Kot infanterijski polki, oboroženi in preskrble na po obstoječih predpisih, toda za enkrat ne v višje enote od polkov.

Naslov teh polkov bo: Regiment of Infantry (Slavic Legion).

Kompanije se bodo sestavljale, v kolikor bo praktično, iz članov istega plemena, to je, Jugoslovjanov, Čeho-Slovakov ali Ukrajincev. V kolikor se bo izkazalo potrebnim, se bodo sestavljali polki na isti podlagi.

Potem ko bodo polki osnovani in prideljeni divizijam, bodo obdržali zadostno število častnikov in vojakov v kempah za vežbanje v svrhu izvežbanja in določitve.

2. Poljski častniki (Field officers) teh polkov bodo imeli, v kolikor bo to mogoče, čin poljskih častnikov za infanterijske polke.

Častniki, ki že imajo svoj čin v vojski, ki pa želijo biti premeščeni v Slovensko Legijo, se morejo premestiti na odredbo vojnega ministra, ako se sicer sposobna, da služuje kot častniki v takih enotah.

Vsi častniki brez razlike morajo govoriti angleški in vse častniki, izvzemši poljski morajo govoriti jezik obeh vojakov, v katerih enote so.

Vsi častniki, izvzemši poljskih častnikov, v teh polkih bodo, v kolikor bo to sploh mogoče, od ene narodnosti od katere je sestavljeno na njih enete, in bodo imenovani, potem ko bodo dovršili poseben tečaj vežbanja, ki se bo vršil v Central Officers Training School v Camp Lee, Virginia.

Predpisi za vstop v Officers Training School se bodo uredili po možnosti, jednako že obstoječim

zeli, pripraviti dobre odnosaje z novo osvobojenimi narodi.

Z ozirom na pomiritev in zbljanje rimske in vzhodne cerkve je sedanji papež razširal kardinalsko kongregacijo, ki se bavi s tem vprašanjem. Začetkom tega leta je odredil, da pospeši ta kongregacija svoje delovanje in da mu čim prej poroča o vpehlju.

Zadnja ponudba Avstrije, da se započne mirovna pogajanja, na katero je predsednik Wilson odgovoril kratko in lakonično z energično odklonitvijo, je našla, kakor poročajo vesti iz Rima, odbravanje v vikarskih krogom. Oficijski vikarski list Corriere d'Italia pravi z ozirom na avstrijsko ponudbo: Avstrijska mirovna ponudba je dokaz njene vojaške slabosti. Za centralne vlasti je prišel fatalni čas, da se morajo podvreči pogojem in zahtevam za veznikov.

Vse to se more smatrati za Roma ločuta v rešitvi avstrijskega pranja. Ne moremo torej razumeti nekaterih naših takozvalih katolikov, kakor jih sam škof Mahnič nazivlja, da se istočasno zaklinajo na evangelij in odobravajo tiranstvo, ki je poganskega izvora.

Slovenski in hrvatski katoliški duhovni, odprite vaše cerkve načelu prečitajte mu polanico škofa Malniča in Jęglicę in molite pred Bogom, ki je trodin nuj: ave Jugoslavia ter pokažite narodu novo zemljo, kajti stara zemlja izgine.

Uradne odredbe za vstop v Slovensko legijo.

V zvezi z osnovanjem Slovenske Legije v Ameriki je izdalo vojno ministrstvo (War Department) naslednjo odredbo:

Po navodilih predsednika stopi jo v veljavo naslednje predre pri novačenju vojske za Slovensko legijo, ki bo sestavljena iz Jugoslovjanov, Čeho-Slovakov in Ukrajincev, na podlagi zakona za določilno v podporo vojske za fiskalno leto 1919., odobrene na 9. julija 1918.

1. Organizacija: Kot infanterijski polki, oboroženi in preskrble na po obstoječih predpisih, toda za enkrat ne v višje enote od polkov.

Naslov teh polkov bo: Regiment of Infantry (Slavic Legion).

Kompanije se bodo sestavljale, v kolikor bo praktično, iz članov istega plemena, to je, Jugoslovjanov, Čeho-Slovakov ali Ukrajincev. V kolikor se bo izkazalo potrebnim, se bodo sestavljali polki na isti podlagi.

Potem ko bodo polki osnovani in prideljeni divizijam, bodo obdržali zadostno število častnikov in vojakov v kempah za vežbanje v svrhu izvežbanja in določitve.

2. Poljski častniki (Field officers) teh polkov bodo imeli, v kolikor bo to mogoče, čin poljskih častnikov za infanterijske polke.

Častniki, ki že imajo svoj čin v vojski, ki pa želijo biti premeščeni v Slovensko Legijo, se morejo premestiti na odredbo vojnega ministra, ako se sicer sposobna, da služuje kot častniki v takih enotah.

Vsi častniki brez razlike morajo govoriti angleški in vse častniki, izvzemši poljski morajo govoriti jezik obeh vojakov, v katerih enote so.

Vsi častniki, izvzemši poljskih častnikov, v teh polkih bodo, v kolikor bo to sploh mogoče, od ene narodnosti od katere je sestavljeno na njih enete, in bodo imenovani, potem ko bodo dovršili poseben tečaj vežbanja, ki se bo vršil v Central Officers Training School v Camp Lee, Virginia.

Predpisi za vstop v Officers Training School se bodo uredili po možnosti, jednako že obstoječim

zeli, pripraviti dobre odnosaje z novo osvobojenimi narodi.

Z ozirom na pomiritev in zbljanje rimske in vzhodne cerkve je sedanji papež razširal kardinalsko kongregacijo, ki se bavi s tem vprašanjem. Začetkom tega leta je odredil, da pospeši ta kongregacija svoje delovanje in da mu čim prej poroča o vpehlju.

Zadnja ponudba Avstrije, da se započne mirovna pogajanja, na katero je predsednik Wilson odgovoril kratko in lakonično z energično odklonitvijo, je našla, kakor poročajo vesti iz R

"SLOVENESKE NOVICE".

List za Slovence v severozapadu Zjednjene Države.

Izhaja vsaki petek.

Izdaja

SLOVENSKO TISKOVNO DRUŠTVO

na Calumetu, Mich.

NARODNINA ZA AMERIKO:

Za celo leto \$ 2.00
Za pol leta \$ 1.00

Za svetoro in drugo inozemstvo:

Za celo leto \$ 3.00; ali 15 K.
Za pol leta \$ 1.50; ali 8 Kr.

Poseben izdatki po 5 et.

NAZNANILA (advertisements) po dogovoru.

RUKOPISI se ne vratajo.

DOPISI brez podpisu se ne sprejmejo.

V situaciji presečitve iz jednega v drugi kraj naj se nam pravljati našnanti staro bivalis.

Dopravljeni denar in narocilnina se doposiljajo pod naslovom:

Slovenian Publishing Co.,
211-7th Street.
Calumet, Mich.

"SLOVENIAN NEWS."

Published every Friday at Calumet, Mich. by
the "Slovenian" Publishing Co., 211 7th St.
Calumet, Mich.

The only Slovenian paper in the Northwestern
part of the U. S. of America.

SUBSCRIPTION \$2.00 per year.

The best advertising medium for Michigan
Minnesota and other Western States.

Advertising rates sent on application.

Entered at the Post Office at Calumet, Mich.
a second class matter.

Telephone 64.

CALUMET IN OKULICA.

Governer Sleeper je razveljal vod odredbo zaprtja cerkva, gledališč itd. Vsled tega se bo vršila redna služba božja v slovenski cerkvi prihodno nedeljo ob nadavnem času, prva sv. maša ob pol devetih in druga ob pol enajstih.

Župnik.

Krščena sta bila v slovenski cerkvi Rafael Willia, sin Paula in Ane Klobetich iz Raymabultowna in Ernest, sin Jožeta in Katarine Sunich iz Tamaracka No 5.

Pogreb pokojnega Petra Bahor iz Raymab., ki je zadnjih teden podlegel influenci, se je vršil privatno iz hiše žalosti na County Road v soboto dopoldne. Ranjki je bil član društva sv. Petra št. 30, K. S. K. J., dr. sv. Jakopa št. 2, S. K. P. D in Eagles. Materi, Mis. Katarini Bahor, ki je tudi bila za influenco, se je stanje obrnilo na bolje in je upanje, da bo skoro popolnoma okrevala.

Prva smrta rudniška nesreča v tem letu, se je med našim narodom pripetila v pondeljek dopoldne okrog 10. ure. Žrta je bil Josip Rom, stanujoč na 1417 Oak str. Yellow Jacket. Na št. 15 Calumet, kjer je bil pokojni uposlen kot majner, se je utrgala velika plast kamenja, ki je pokopala pod seboj nesrečnega. Smrt je nastopila takoj. Pokojni Joe je bil rojen pred 50 timi leti na Mavreliongufa, Doblje. Iz starega kraja je prišel naravnost na Calumet pred 23 timi leti, kjer je takoj dobil delo za C. & H. družbo, za katero je delal neprenehoma do svoje nesrečne smrti. Za njim žaluje soproga vdova, en sin Josip in ena sestra Mrs. Deržaj. Ranjki je bil član društva sv. Petra št. 30, K. S. K. J. dr. sv. Cirila in Metoda št. 9. J. S. K. J. in društva sv. Jožeta št. 1. S. K. P. D. Privatni pogreb se je vršil iz hiše žalosti v četrtek dopoldne na pokopališče Lake View ob obilni udeležbi znancev in prijateljev, ki so blagovnu in priznajučemu pokojniku izkazali poslednjo čast. Pokojni Joe je bil vedno zvest in dober član naše cerkve, ki je ne samo radovljivo podpiral vsako podjetje v prid cerkvi, ampak je tudi sam rad ko lekal, kadarkoli je bil naprošen. Pokojnikovi družini izražamo naše globoko sožalje nad izgubo pre-

— Onim, ki nameravajo poslati božična dražila vojakom na Francoskem, naj služijo sledeča navodila: Leoni, kteri dobijo posebej v ta namen napravljene hštke poslane od vojaka na Francoskem, morejo odposlati darila. Darila se posiljajo v nalašč zato pripravljenih zavitkih ali škatljah, ktere dobite v uradu Rdečega križa. Zavitek z darili ne smi vagati več kot tri funte. Ko ste napolnili zavitek, ga odnesite na urad Rdečega križa, kjer bo pregledan.

— Mr. Rudolf Vertin iz osnove cerkev, ki je bil bolan na influenci v Notre Dame, Ind. je prišel do moj k svojim staršem, Mr. in Mrs. John Vertin, da si popolnoma opomore od nasledkov bolezni. Pošljati ne morete ničesar, kar bi se na potu lahko pokvarilo ali razbilo. V zavitek ne smete dati prav nikakoršnega pisanja, edino le na zunanjji strani škatlj lahko zapišete: Merry Christmas. Ako bo zavitek najden v redu, ga bo Rdeči križ odpodal. Vi plačate poštne stroške do New Yorka. Ako hočete, da bodo vojaki dobili zavitke do božiča, jih morate oddati najkasneje do 20. novembra. Ravnajte se točno po teh navodilih in vaši sinovi—vojaki bodo gotovo prejeli Vaš božični dar.

— Prt. Jos. N. Strutzel poroča svojim staršem iz Francoskega, da je zdrav in da dosedaj še im imel prilike, da bi bil aktivno posegel v boj. Njegova kompanija strojnega puška se nahaja še daleč zadaj za bojno črto. Jako zanimivo opisuje življenje priprstega francoskega

— Drugi teden, 15. nov. bo odrinilo 43 Calumetskih mladencov v Camp Wadsworth, S. Karolina. Med njimi sta dva Slovence Stanley Sterbenc in Andrew M. Butala.

— Prt. Jos. N. Strutzel poroča

svojim staršem iz Francoskega, da je zdrav in da dosedaj še im imel prilike, da bi bil aktivno posegel v boj. Njegova kompanija strojnega puška se nahaja še daleč zadaj za bojno črto. Jako zanimivo opisuje življenje priprstega francoskega

— Poslednjo čas. Pokojni Joe je

bil vedno zvest in dober član naše

cerkve, ki je ne samo radovljivo

podpiral vsako podjetje v prid

cerkvi, ampak je tudi sam rad ko

lekal, kadarkoli je bil naprošen.

Pokojnikovi družini izražamo naše globoko sožalje nad izgubo pre-

— Ob jednem z Joe Romom je ponesrečil tudi njegov tovarš Edward Juntunen, toda ne srmino nevarno. Prepeljan je bil v C. & H. bolnišnico in je upanje da bo ozdravel.

— Zdi se, da influenza v Calumetskem okrožju ni le ne ponehata, ampak zahteva skoraj vsaki dan po eno ali več žrtv. Eden najbolj žalostnih slučajev se je pripetil na Hecli, kjer je v soboto popoldne na svojem domu 1687 Laurium-Strumrli za influenco Joseph H. Bryant, njegova soproga pa je poplegrala isti bolezni v pondeljek jutro. Tudi tri osirotelé hčerke so na bolniški postolji z ravno isto bolezni. Tudi med našim narodom se je zadnji teden prvej razpasila ta epidemija. Na Tamaracku so zboleli Joe Sterk, Mrs. Joe Jančar, Mrs. Frank Klobučar Mrs. John Avguštin in Miss Molly Marzini, ki so pa vsi hvala Bogu, že izven nevarnosti in na potu popolnega okrevanja. V držini g. Mike Filip na Kearsarge so zboleli trije otroci, ki so pa tudi srečno prestali napad. V sredo jutro je nevaren zbolel Louis Gorjup, boarbeiter pri John Uenau na Rockland cesti. Njegov položaj je nevrren. Še v več drugih družinah se je pojavila bolezni, toda kolikor čujemo, je omejena samo na prehlajenje tako da se vsaj za enkrat ni batil nesreča. Še enkrat opozarjamо rojake, da se strogo ravna po navodilih, ki so jimi bili dani v cerkvi in v domačem in angleških listih. Kakor hitro čutite prehlajenje, ostanite doma, pojrite takoj v postolj in pazite, da ste vedno na toplem. Pred vsem pa takoj pokličite zdravnika. Res je, da zdravni ke je sedaj težko dobiti, ker so vse vedno zaposleni, nekaj jih je pa tudi sanih bolnih, a dobili ga boste le na vseznadnje, posebno ako postaja bolezni nevarnejša. In potem se strogo ravnjajte po njegovi navodilih in boste gotovo prestali kri-

— V soboto večer pripetila se je na potu blizu Michigan topilnice pri Houghtonu avtomobilna nesreča, pri kateri je izgubil življenje Fred Stoyle, po celem okraju dobro znan kontraktor iz Houghtona. S svojim prijateljem William Phillips se je vrčal zvečer okrog desete ure iz svojega letovišča pri kanalu. Vsled trde teme je na križišču pri topilnici zašel na napako pot in ko je to zapazil, je šel ritenko nazaj proti križišču. Zašel pa je preveč na stran, kara se je prevrnila čez breg in oba popokala pod seboj. Našli so jih delavci pri topilnici, ki so vzdignili avtomobil, kjer so našli Stoyla mrtvega z zlomljenum vratom, dočim je bil njegov tovarš Phillips popolnoma nepoškodovan.

— Mrs. Frančiska Ovsenek iz Tamaracka je odpotovala v Waukegan, Ill. na obisk svoje hčere Mrs. Fr. Furlan. Čez zimo namenava ostati tam, na spomlad se bo pa zopet vrnila nazaj na Calumet.

— Mr. Rudolf Vertin iz osnove cerkev, ki je bil bolan na influenci v Notre Dame, Ind. je prišel do moj k svojim staršem, Mr. in Mrs. John Vertin, da si popolnoma opomore od nasledkov bolezni.

— Drugi teden, 15. nov. bo odrinilo 43 Calumetskih mladencov v Camp Wadsworth, S. Karolina. Med njimi sta dva Slovence Stanley Sterbenc in Andrew M. Butala.

— Prt. Jos. N. Strutzel poroča

svojim staršem iz Francoskega, da je zdrav in da dosedaj še im imel prilike, da bi bil aktivno posegel v boj. Njegova kompanija strojnega puška se nahaja še daleč zadaj za bojno črto. Jako zanimivo opisuje življenje priprstega francoskega

— Poslednjo čas. Pokojni Joe je

bil vedno zvest in dober član naše

cerkve, ki je ne samo radovljivo

podpiral vsako podjetje v prid

cerkvi, ampak je tudi sam rad ko

lekal, kadarkoli je bil naprošen.

Pokojnikovi družini izražamo naše globoko sožalje nad izgubo pre-

— Ob jednem z Joe Romom je ponesrečil tudi njegov tovarš Edward Juntunen, toda ne srmino nevarno. Prepeljan je bil v C. & H. bolnišnico in je upanje da bo ozdravel.

— Zdi se, da influenza v Calumetskem okrožju ni le ne ponehata, ampak zahteva skoraj vsaki dan po eno ali več žrtv. Eden najbolj žalostnih slučajev se je pripetil na Hecli, kjer je v soboto popoldne na svojem domu 1687 Laurium-Strumrli za influenco Joseph H. Bryant, njegova soproga pa je poplegrala isti bolezni v pondeljek jutro. Tudi tri osirotelé hčerke so na bolniški postolji z ravno isto bolezni. Tudi med našim narodom se je zadnji teden prvej razpasila ta epidemija. Na Tamaracku so zboleli Joe Sterk, Mrs. Joe Jančar, Mrs. Frank Klobučar Mrs. John Avguštin in Miss Molly Marzini, ki so pa vsi hvala Bogu, že izven nevarnosti in na potu popolnega okrevanja. V držini g. Mike Filip na Kearsarge so zboleli trije otroci, ki so pa tudi srečno prestali napad. V sredo jutro je nevaren zbolel Louis Gorjup, boarbeiter pri John Uenau na Rockland cesti. Njegov položaj je nevrren. Še v več drugih družinah se je pojavila bolezni, toda kolikor čujemo, je omejena samo na prehlajenje tako da se vsaj za enkrat ni batil nesreča. Še enkrat opozarjamо rojake, da se strogo ravna po navodilih, ki so jimi bili dani v cerkvi in v domačem in angleških listih. Kakor hitro čutite prehlajenje, ostanite doma, pojrite takoj v postolj in pazite, da ste vedno na toplem. Pred vsem pa takoj pokličite zdravnika. Res je, da zdravni ke je sedaj težko dobiti, ker so vse vedno zaposleni, nekaj jih je pa tudi sanih bolnih, a dobili ga boste le na vseznadnje, posebno ako postaja bolezni nevarnejša. In potem se strogo ravnjajte po njegovi navodilih in boste gotovo prestali kri-

— V soboto večer pripetila se je na potu blizu Michigan topilnice pri Houghtonu avtomobilna nesreča, pri kateri je izgubil življenje Fred Stoyle, po celem okraju dobro znan kontraktor iz Houghtona. S svojim prijateljem William Phillips se je vrčal zvečer okrog desete ure iz svojega letovišča pri kanalu. Vsled trde teme je na križišču pri topilnici zašel na napako pot in ko je to zapazil, je šel ritenko nazaj proti križišču. Zašel pa je preveč na stran, kara se je prevrnila čez breg in oba popokala pod seboj. Našli so jih delavci pri topilnici, ki so vzdignili avtomobil, kjer so našli Stoyla mrtvega z zlomljenum vratom, dočim je bil njegov tovarš Phillips popolnoma nepoškodovan.

— Mrs. Frančiska Ovsenek iz Tamaracka je odpotovala v Waukegan, Ill. na obisk svoje hčere Mrs. Fr. Furlan. Čez zimo namenava ostati tam, na spomlad se bo pa zopet vrnila nazaj na Calumet.

— Mr. Rudolf Vertin iz osnove cerkev, ki je bil bolan na influenci v Notre Dame, Ind. je prišel do moj k svojim staršem, Mr. in Mrs. John Vertin, da si popolnoma opomore od nasledkov bolezni.

— Drugi teden, 15. nov. bo odrinilo 43 Calumetskih mladencov v Camp Wadsworth, S. Karolina. Med njimi sta dva Slovence Stanley Sterbenc in Andrew M. Butala.

— Prt. Jos. N. Strutzel poroča

svojim staršem iz Francoskega, da je zdrav in da dosedaj še im imel prilike, da bi bil aktivno posegel v boj. Njegova kompanija strojnega puška se nahaja še daleč zadaj za bojno črto. Jako zanimivo opisuje življenje priprstega francoskega

— Poslednjo čas. Pokojni Joe je

bil vedno zvest in dober član naše

cerkve, ki je ne samo radovljivo

podpiral vsako podjetje v prid

cerkvi, ampak je tudi sam rad ko

lekal, kadarkoli je bil naprošen.

Pokojnikovi družini izražamo naše globoko sožalje nad izgubo pre-

— Ob jednem z Joe Romom je ponesrečil tudi njegov tovarš Edward Juntunen, toda ne srmino nevarno. Prepeljan je bil v C. & H. bolnišnico in je upanje da bo ozdravel.

— Zdi se, da influenza v Calumetskem okrožju ni le ne ponehata, ampak zahteva skoraj vsaki dan po eno ali več žrtv. Eden najbolj žalostnih slučajev se je pripetil na Hecli, kjer je v soboto popoldne na svojem domu 1687 Laurium-Strumrli za influenco Joseph H. Bryant, njegova soproga pa je poplegrala isti bolezni v pondeljek jutro. Tudi tri osirotelé hčerke so na bolniški postolji z ravno isto bolezni. Tudi med našim narodom se je zadnji teden prvej razpasila ta epidemija. Na Tamaracku so zboleli Joe Sterk, Mrs. Joe Jančar, Mrs. Frank Klobučar Mrs. John Avguštin in Miss Molly Marzini, ki so pa vsi hvala Bogu, že izven nevarnosti in na potu popolnega okrevanja. V držini g. Mike Filip na Kearsarge so zboleli trije otroci, ki so pa tudi srečno prestali napad. V sredo jutro je nevaren zbolel Louis Gorjup, boarbeiter pri John Uenau na Rockland cesti. Njegov položaj je nevrren. Še v več drugih družinah se je pojavila bolezni, toda kolikor čujemo, je omejena samo na prehlajenje tako da se vsaj za enkrat ni batil nesreča. Še enkrat opozarjamо rojake, da se strogo ravna po navodilih, ki so jimi bili dani v cerkvi in v domačem in angleških listih. Kakor hitro čutite prehlajenje, ostanite doma, pojrite takoj v postolj in pazite, da ste vedno na toplem. Pred vsem pa takoj pokličite zdravnika. Res je, da zdravni ke je sedaj težko dobiti, ker so v